

www.omkonst.se:

En sällsam hemlighetssång

Dit-Cilinn/David Ohlsson, Hypnotikon - Cecilia Hillström Gallery, Stockholm, 16/5 - 15/6 2019

Text: Leif Mattsson

Secret Song, 2019 © Ohlsson/Dit-Cilinn (Klicka på bilderna för hög upplösning)

Med precision förfärdigar Ohlsson/Dit-Cilinn sina artefakter och organiska objekt; detaljnivån är genomgående hög och närstudier ger bekräftande återkopplingar till den hantverksmässiga förfiningen. Varje verk står fram som vore det momentant utlånat från något obskyrt museum. Sammanhangen är förbryllande, objekten enigmatiska – som ögongodis för den vetgirige sökaren.

Dit-Cilinn, här i samarbete med David Ohlsson, har redan tidigare visat sitt djupa intresse för kultursfärer bortanför de ordinära. Ohlsson/Dit-Cilinn låter det primitiva och stundtals erotiska söka sig mot det ockult rituella. Men allvaret ledsagas också av en påtaglig lekfullhet och humor, som i objektet Friend, vilket framstår som bilden av den perfekta fyrbenta vännen med omisskännliga drag av afghanhund (utan ben).

Friend, 2018 © Ohlsson/Dit-Cilinn (Klicka på bilden för hög upplösning)

Spirit Nest, 2018 © Ohlsson/Dit-Cilinn

Sedan jag senast såg Dit-Cilinns verk (2014) har hon rensat betydligt i den då lite vildvuxna ikonografien. Verken på den nu aktuella utställningen av duon Ohlsson/Dit-Cilinn visar på en mogen perfektion av sällansedd art. Samtidigt är det scenografiska helhetsgreppet både djärvt och utmanande.

Som dominerande och överblickande bekräftelse framstår signaturverket Secret Song, en animalisk "bröstkorg" i kolossalformat (totalt drygt fyra meter hög). Det renskalade "djurets" ursprung avslöjas inte, liksom inte heller dess funktion i dess extraordinära presentation. I Cecilia Hillströms nya spatiösa lokaler framstår verket som ett allomslutande altare, om än sprött och fragilt intill upplösning – kanske som minnet av en ceremoniell död. Ett inkapslat våld ryms mitt i det pietetsfulla, och känslan är påtaglig av intrång på en plats där man egentligen inte bör befinna sig.

Associationer är tankens lek med fria agenter; de är våra njutningsbägare och vårt såriga stigmata. I Dit-Cilinns magiskt förbryllande verk Secret Song leds mina associationer till slutscenerna i Joseph Conrads Mörkrets hjärta. Just som i Ohlsson/Dit-Cilinns installation skulle det skräckblandade scenariot kunna te sig när Kurtz når "den övre stationen". Eller som i Hollywoodversionen Apocalyps Now där Marlon Brando i rollen som Kurtz viskar fram slutorden "the horror, the horror".

Pollinator, 2019 © Ohlsson/Dit-Cilinn

Stockholm 2019-06-04 © Leif Mattsson

Cecilia Hillström Gallery, Stockholm | Omkonsts startside

Dela med andra |

Dela artikeln via Facebook: [Omkonst Facebook](#)>>

Vill du kommentera artikeln maila till redaktion@omkonst.com